

Република Србија
УПРАВНИ СУД
11 У. 5506/10 (2008)
21.10.2010. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Томислава Медведа, председника већа, Љиљане Максимовић и мр Зорана Рељића, чланова већа, са судијским помоћником Весном Мраковић, као записничарем, решавајући по тужби тужиље А.А. из ..., Ул. ... бр. ... коју заступа адвокат Ана Ковачевић из Суботице, Ул. Бранислава Нушића бр.3, против решења Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Регионални центар Нови Сад бр.433-477/2008 од 24.07.2008.године, у предмету принудне наплате судске таксе, у нејавној седници већа одржаној дана 21.10.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

Образложење

Оспореним решењем одбијена је тужилина жалба изјављена против решења Министарства финансија Републике Србије Пореске управе, Филијале Суботица бр.316-434-1/2008-30-288 од 14.05.2008.године, којим јој је наложено да уплати дуговану судску таксу у износу од 46.716,00 динара, таксу за опомену у износу од 260,00 динара и казнену таксу од 50% у износу од 23.358,00 динара, што укупно износи 70.334,00 динара.

У тужби благовремено поднетој Врховном суду Србије, тужила оспорава законитост наведеног решења, па наводи да је тужени орган погрешно применио одредбу члана 149. став 1. Закона о парничном поступку по којој странка која у целини изгуби парницу је дужна да противној странци накнади трошкове. Како је пресуда Општинског суда у Суботици П 1670/05 преиначена пресудом Окружног суда у Суботици Гж 1183/06 у њену корист, па је тужбени захтев њеног противника Б.Б. одбијен, таксени обвезник у наведеном судском поступку није тужила већ Б.Б. и он је дужан да плати судску таксу. Стога предлаже уважавање тужбе и поништај оспореног решења.

Тужени је у одговору остаје при разлозима из оспореног решења и предлаже одбијање тужбе.

Управни суд је дана 01.01.2010. године, сагласно одредби чл. 29. ст. 1., у вези са чл. 90. ст. 1. и чл. 98. Закона о уређењу судова ("Сл. гласник РС" бр. 116/08 и 104/09), преузео нерешене предмете управних спорова покренутих до 31.12.2009. године, међу којима и предмет тужиље заведен под службеним бројем тог суда У 6842/08.

Решавајући овај управни спор на основу чињеница утврђених у управном поступку, у смислу чл. 38. ст. 1. Закона о управним споровима ("Сл. лист СРЈ", бр. 46/96), који се у овом случају примењује према одредби чл. 77. ст. 1. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС" бр. 111/09), и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у складу са чл. 39. ст. 1. истог Закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу, и списка предмета ове управно правне ствари, нашао да је тужба неоснована.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произилази да је тужени орган правилно одбио тужиљину жалбу на првостепено решење и за своју одлуку, без повреде правила поступка, дао јасне и правилне разлоге које прихвата и овај суд и који се наводима тужбе не доводе у сумњу. Ово стога што је тужиља у предмету Општинског суда у Суботици П 1670/05 позвана као таксени обвезник у смислу члана 2. Закона о судским таксама ("Службени гласник РС" бр. 28/94...61/05), да плати таксу на одговор на тужбу, жалбу и другостепену одлуку, у укупном износу од 46.716,00 динара, да јој је послата опомена за плаћање, да по опоми није поступила, па је општински суд у Суботици, сагласно одредби члана 40. став 1. Закона о судским таксама, о неплаћеној такси обавестио орган надлежан за послове јавних прихода, који је, сагласно одредби члана 40. став 3. истог Закона, донео првостепено решење којим је тужиљи наложио да у року од 15 дана плати дуговану таксу, као и износ од 50% висине те таксе на име казнене таксе. Правилно је дакле, по мишљењу овог суда, на основу чињеница утврђених у управном поступку, првостепени орган донео решење којим тужиљи налаже плаћање таксе у висини наведеној у диспозитиву тог решења, а тужени орган правилно је одбио њену жалбу на првостепено решење.

Овај суд је ценио наводе тужбе, али је нашао да, супротно наводима тужбе, овде нема места примени одредбе члана 149. став 1. Закона о парничном поступку. Овде се примењује Закон о судским таксама по чијим одредбама тужиља, као странка у судском поступку, је таксени обвезник за радње које се у поступку предузимају на њен предлог или у њеном интересу, а трошак таксе коју је дужна да плати, спада у парничне трошкове и терети

страну која је изгубила спор. Однос парничних странака у погледу обавезе плаћања трошкова је без значаја у управном поступку у коме је тужила таксени обвезник по одредбама Закона о судским таксама, тако да се наводима тужбе не доводи у сумњу правилност и законитост оспореног решења.

На основу наведеног, пошто оспореним решењем није повређен закон на тужилину штету, применом члана 41. став 2. Закона о управним споровима одлучено је као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 21.10.2010. године 11 У. 5506/10 (2008)

Записничар
Весна Мраковић, с.р.

Председник већа-судија
Томислав Медвед, с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

БТ